

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 9. oktober 2007

letnik XV

Št. 24

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanih in pobudah 2

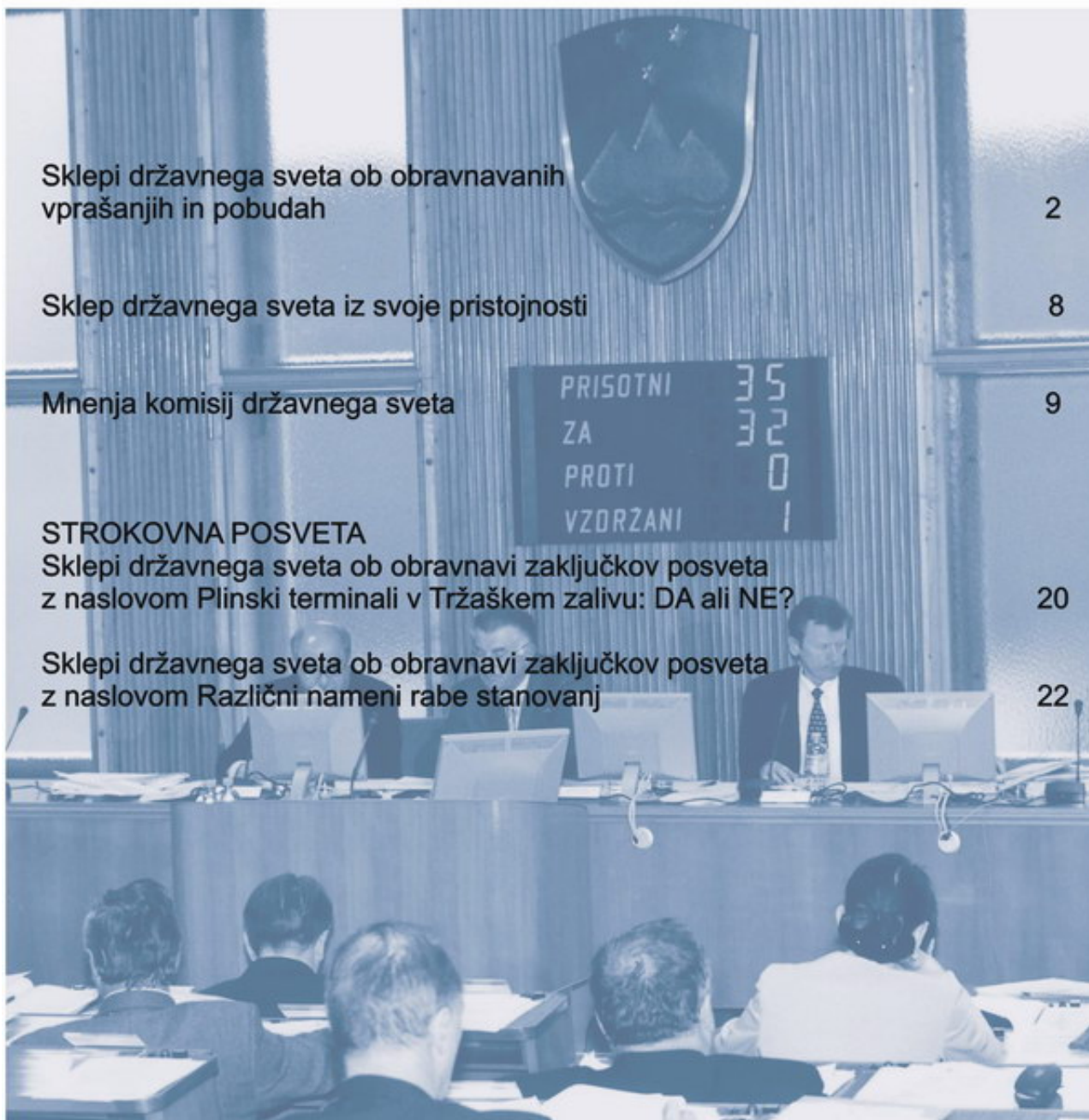
Sklep državnega sveta iz svoje pristojnosti 8

Mnenja komisij državnega sveta 9

STROKOVNA POSVETA

Sklepi državnega sveta ob obravnavi zaključkov posveta z naslovom Plinski terminali v Tržaškem zalivu: DA ali NE? 20

Sklepi državnega sveta ob obravnavi zaključkov posveta z naslovom Različni nameni rabe stanovanj 22

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Dora Hvalice glede delovanja Filmskega sklada Republike Slovenije

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19. 9. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Dora Hvalice** glede delovanja Filmskega sklada Republike Slovenije in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice se glasi:

Ali bo lahko Vlada Republike Slovenije oziroma Ministrstvo za kulturo zagotovilo samostojnost in neodvisnost Filmskega sklada Slovenije, javnega sklada, glede na dejstvo, da je visoki uslužbenec Ministrstva za kulturo postal predsednik nadzornega sveta in s tem prevzel funkcijo uprave te inštitucije?

Obrazložitev:

G. Igor Prodnik, ki je dne 7. septembra 2007 postal predsednik nadzornega sveta Filmskega sklada Slovenije, j.s. in s tem prevzel funkcijo uprave te institucije po 23. členu Zakona o javnih skladih, je visoki uslužbenec Ministrstva za kulturo, od katerega naj bi bil Filmski sklad neodvisen. V funkciji generalnega direktorja direktorata za medije pri Ministrstvu za kulturo vodi politiko na tem področju. Ker je Filmski sklad tako rekoč edini vir financiranja filmske produkcije pri nas in je njegovo financiranje pogoj za pridobitev evropskih sredstev, lahko prek tega mehanizma vpliva na izbor vsebine producentov in ustvarjalcev.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnega svetnika Jožeta Ilca glede ekološke ribolovne zaščitne cone v Jadranskem morju

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19. 9. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede ekološke ribolovne zaščitne cone v Jadranskem morju in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca se glasijo:

1. Kako bo Ministrstvo za zunanje zadeve RS ukrepalo v primeru, da R Hrvaška razglasi ekološko ribolovno zaščitno cono v Jadranskem morju?
2. Ali bo obvestilo ustrezne organe Evropske unije?
3. Ali Ministrstvo za zunanje zadeve RS še vedno brezpogojno podpira sprejem Republike Hrvaške v EU in na kakšni osnovi, če ista država namerava izvesti enostranske ukrepe proti drugim članicam EU?

Obrazložitev:

R Hrvaška v dvostranskih odnosih z R Slovenijo vedno vleče enostranske poteze v svojo korist. RS odgovarja medlo, nepravilno. Včasih se obnaša naravnost servilno in ne kot suverena država, ki je že članica EU. Vsakemu mora biti jasno kakšne so pristojnosti in naloge suverene države.

Odgovornost pristojnih organov se ne more skriti s praznimi floskulami in praznim besedičenjem.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zunanje zadeve, da vprašanja preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanje v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Jožeta Ilca glede ocene ameriške vlade o stanju zdravstvenih razmer v Republiki Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19. 9. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval

vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede ocene ameriške vlade o stanju zdravstvenih razmer v Republiki Sloveniji in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca se glasi:

Ali je Vlada RS ali njen organ odgovorila na opozorilo ameriške vlade svojim državljanom, ki potujejo v Republiko Slovenijo na neustrezne zdravstvene razmere?

Obrazložitev:

Ameriška vlada na spletnih straneh svoje agencije Centers for disease control and prevention (CDC) Američanom, ki potujejo v Slovenijo svetuje, naj pijejo le ustekleničeno ali prevreto vodo, naj hrane ne kupujejo od uličnih prodajalcev, naj jedo le popolnoma kuhano hrano in naj se izogibajo nepasteriziranim mlečnim izdelkom. Poleg predpisanih zdravil ameriškim državljanom priporoča, naj imajo pri sebi zdravila za diarejo in razkužilo za roke, za preprečevanje ugrizov insektov (predvsem klopotov) pa naj nosijo majice in hlače z dolgimi rokavi ter klobuk. Prav tako agencija Američanom svetuje, da pred potovanjem obiščejo zdravnika, ki bo med drugim poskrbel za potrebna cepljenja - poleg rutinskega je priporočljivo še cepljenje proti hepatitisu A in B, proti tifusu ter steklini.

Omenjeno poročilo prikazuje RS kot državo v kateri vladajo obupno slabe zdravstvene razmere, kjer je možnost okužbe z različnimi boleznimi izredno visoka. Navedena informacija je neresnica, da že ne rečemo kaj hujšega. Država mora zaščititi svoje interese in odgovoriti kakor tudi ustrezno ukrepati neutemeljenih obtožb.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovori.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede ocene Ameriške Vlade o stanju zdravstvenih razmer v Republiki

Ministrstvo za zunanje zadeve se je hitro odzvalo na napotke objavljene na spletnih straneh "Travel Health" in Agencije za nadzor in preprečevanje bolezni. Vodja Sektorja za Severno in Latinsko Ameriko ter Karibe je že 5. septembra na pogovoru s predstavnikom State Departmenta in predstavniki Veleposlaništva ZDA v Ljubljani izrazil presenečanje nad tako nepopolnimi in neprimernimi napotki, namenjenimi potencialnim ameriškim turistom v Sloveniji, izpostavil, da ti napotki neustrezno predstavljajo Slovenijo in razmere v državi, ter izrazil pričakovanje, da bo prišlo do ustreznega popravka oziroma dopolnitve omenjenih napotkov. Predstavniki ZDA so zagotovili, da bodo preučili zadevo in prenesli naša opozorila pristojnim v ZDA.

Obenem so predstavniki Veleposlaništva Republike Slovenije v Washingtonu opravili pogovor na to temo v State Departmentu, kjer so opozorili na neustreznost in neutemeljenost omenjenih napotkov. Veleposlaništvo RS v Washingtonu je 18. septembra opravilo tudi pogovor na "Department of Health and Human Services" pri Agenciji za nadzor in preprečevanje bolezni. Predstavniki veleposlaništva so opozorili na neustreznost v opozorilih za turiste, ki so jih objavili na spletnih straneh. Predstavili smo jih protiargumente za posamezna zdravstvena opozorila, ki jih je v ta namen pripravil Direktorat za javno zdravje na Ministrstvu za zdravje. Agencija za nadzor in preprečevanje bolezni je naša pojasnila proučila in jih sprejema, zato bodo Slovenijo ponovno ocenili in posodobili spletne strani Travelers' Health. O tem nas bo Agencija za nadzor in preprečevanje bolezni formalno obvestila.

Ministrstvo za zunanje zadeve si bo še naprej prizadevalo, da bodo napotki za turiste na spletni strani "Travel Health" ustrezno popravljani.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Jožeta Ilca **glede popisa nepremičnin**

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19. 9. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Jožeta Ilca** glede popisa nepremičnin in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor in Geodetski upravi Republike Slovenije, da vprašanje preučita in nanju odgovorita.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca **se glasita:**

- Zakaj ni bil opravljen popis nepremičnin v določenem roku?

- Kje so vzroki za tako stanje?

Obrazložitev:

V Republiki Sloveniji Geodetska uprava RS popisuje nepremičnine s pomočjo svojih sodelavcev. Popis nepremičnin se je uvedel ravno z namenom, da se vzpostavi točna in ažurna evidenca o nepremičninah, ki bo osnova nadaljnjim postopkom. Popis ni bil opravljen. To pomeni nedokončano delo kar nikakor ne more biti v prid geodetski upravi in ne lastnikom nepremičnin.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za okolje in prostor ter Geodetski upravi Republike Slovenije, da vprašani preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanju v roku 30 dni odgovorita.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnih svetnikov **za Resolucijo o nacionalnem programu visokega šolstva Republike Slovenije 2007-2010**

Državni svet Republike Slovenije ja na 57. seji, dne 19. 9. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval pobudo **državnih svetnikov** za Resolucijo o nacionalnem programu visokega šolstva Republike Slovenije 2007-2010 in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet pobudo **soglasno podpira** in ugotavlja, da je bila pripravljena s strani nekaterih predstavnikov akademske srenje z namenom, da bi moral biti tak strateški dokument plod sodelovanja in skladnega delovanja tako ministrstev, znanstvene sfere kot tudi politične volje tako na državni kot lokalni ravni. V resoluciji so predlagatelji želeli dvigniti stanje znanosti na raven, ki bo zagotavljala enakopraven položaj znanosti in gospodarstva v mednarodnem merilu.

Državni svet je bil seznanjen, da je Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti na svoji 66. seji, dne 20. 6. 2007, obravnavala predlog Resolucije o nacionalnem programu visokega šolstva Republike Slovenije 2007-2010, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada in bila seznanjena z dejstvom, da so bili visokošolski in raziskovalni partnerji vključeni v postopek priprave tega dokumenta, da pa **njihove pripombe in predlogi niso bili upoštevani**, kar jasno kaže na neskladje med političnimi in akademskimi sferami.

Državni svet je bil seznanjen, da je komisija je v prvotnem mnenju ugotovila, da je vladni predlog Resolucije o nacionalnem programu visokega šolstva pomanjkljiv, saj se v njegovem tekstu pojavljajo številne nedorečenosti in protislovja. Predlog resolucije bi moral na kratko opredeliti cilje na področju izobraževanja, raziskovanja, razvoja, kadrov in financiranja. Razmejiti bi moral področje javnega-zasebnega znotraj visokega šolstva ter natančno opredeliti pojem univerze in habilitacije. Temeljiti bi moral na predhodno opravljenih analizah obstoječega stanja. Resolucija o nacionalnem programu visokega šolstva bo za uporabnike sprejemljiva takrat, ko bo usklajena z vsemi partnerji, predvsem pa tistimi, ki jim je neposredno namenjena.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo državnih svetnikov za resolucijo preuči in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Prvi odstavek 86. člena državnega sveta - državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

SKLEP DRŽAVNEGA SVETA O DOPOLNITVI POSLOVNIKA

Državni svet Republike Slovenije je na podlagi 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) na 57. seji, dne 19. 9. 2007, sprejel naslednji

SKLEP

"Na podlagi 101. člena Ustave Republike Slovenije in 105. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05), je državni svet na 57. seji, dne 19. 9. 2007, sprejel

DOPOLNITEV POSLOVNIKA DRŽAVNEGA SVETA

1. člen

V 40. členu poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) se doda nova sedma točka, ki se glasi:

"7. Ko se državnim svetnikom po e-pošti pošilja vabila, gradivo in druge dokumente, na katere je treba reagirati v manj kot 48 urah, jih strokovna služba državnega sveta istočasno obvesti tudi s kratkim SMS sporočilom, da jih čaka na njihovem e-naslovu novo gradivo."

2. člen

Dopolnitev poslovnika Državnega sveta začne veljati 15. dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije."

Določitev besedila finančnega in kadrovskega načrta za leto 2008 in 2009

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19. 9. 2007, na podlagi 39. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) na predlog kolegija državnega sveta določil besedilo finančnega načrta in kadrovskega načrta državnega sveta za leto 2008 in 2009.

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o odpravi posledic naravnih nesreč** - nujni postopek, EPA 1631

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Komisija državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj sta na skupni seji, dne 18. 9. 2007, obravnavali predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o odpravi posledic naravnih nesreč, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije in ga **podprli**.

V uvodni predstavitvi so predlagatelji sprememb zakona poudarili, da se s spremembami sledi ključnemu cilju politike kmetijstva na tem področju, da se v odpravo posledic škode v kmetijstvu zaradi neugodnih vremenskih razmer v največjem možnem obsegu vključijo zavarovalnice. Tako do državnih sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu niso upravičeni nosilci kmetijskega gospodarstva za tiste kmetijske pridelke, za katere je za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer omogočena pridobitev državne pomoči v obliki sofinanciranja zavarovalne premije. Predlagana rešitev bo znatneje spodbudila nosilce kmetijskih gospodarstev, da pristopijo k že uveljavljeni zavarovalni shemi, ki jo ministrstvo, pristojno za kmetijstvo, uspešno uvaja s sofinanciranjem zavarovalne premije za vse kmetijske pridelke in za primere vseh neugodnih vremenskih razmer, razen za sušo, za katero pa posledice v kmetijski proizvodnji trenutno v Sloveniji še ni možno zavarovati.

S spremembami zakona se postopek ocenjevanja škode v kmetijstvu zaradi neugodnih vremenskih razmer in postopek vloge za pridobitev sredstev državne pomoči združujeta. Tako se škoda zaradi neugodnih vremenskih razmer ocenjuje za vsak kmetijski pridelek enkrat in pred spravilom pridelka, ne glede na to, ali kmetijsko proizvodnjo v vegetacijskem obdobju prizadene ena ali več neugodnih vremenskih razmer. Prav tako je izpolnjen obrazec za prijavo škode v kmetijstvu, hkrati tudi vloga za pridobitev sredstev državne pomoči. Na podlagi predlaganih rešitev je tudi obseg terenskega ocenjevanja škode na kmetijskih pridelkih bistveno manjši od trenutno uveljavljenega, saj se tako ocenjevanje škode opravi le pred spravilom pridelka in ne ob vsaki naravni nesreči posebej, prav tako pa se ocenjene škode ne preverja naknadno, ampak že v samem postopku prijave škode v kmetijstvu.

Večina sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu bo izplačana iz zavarovalnin, saj bo upravičenec moral izkazati najmanj 50 % zavarovanja kmetijskih pridelkov, če bo želel pridobiti tudi državno pomoč ali pa se bo moral vključiti v obstoječo shemo sofinanciranja zavarovalnih premij za kmetijske pridelke, za katere ministrstvo, pristojno

za kmetijstvo, zagotavlja takšno financiranje. Pri tem ocenjevanju pa je treba poudariti, da običajno škode v kmetijstvu zaradi neugodnih vremenskih razmer v povprečju ne presegajo 60 % običajne kmetijske proizvodnje. Tako je pričakovati bistveno manjši pritisk po izplačilih državne pomoči za odpravo posledic škode v kmetijstvu zaradi neugodnih vremenskih razmer, ki pa ne bo toliko manjši kot je zmanjšanje možno oceniti na podlagi statističnih podatkov o dosedanjih škodah v kmetijstvu.

S spremembami zakona se spreminja tudi spodnji prag, pod katerimi se za odpravo posledic naravne nesreče na poškodovanih stanovanjih sredstva državnega proračuna ne podelijo. Dosedanji izračun tega praga je temeljil na 5 % vrednosti novega stanovanja, po predlogu sprememb zakona pa je dana vladi možnost, da ta prag določi sama kot 50 % vrednosti povprečne višine sredstev, izračunane v okviru posameznega programa za odpravo posledic nesreče kot povprečje vseh potrjenih škod na stanovanjih, če je to za upravičence do državne pomoči za obnovo stanovanj ugodneje.

* * *

Komisiji menita, da postopki dodeljevanja sredstev za odpravo posledic nesreč in škode v kmetijstvu, ki jih ni mogoče zavarovati, še vedno trajajo predolgo. Komisiji ugotavljata, da je glavni razlog dolgotrajnih postopkov premajhen obseg rednih proračunskih sredstev ter sredstev državne proračunske rezerve, ki se namenjajo za odpravo posledic naravnih nesreč. Pri načrtovanju državnega proračuna bi morali v večji meri upoštevati že prevzete obveznosti za odpravo posledic škode v preteklih letih ter ocene pričakovanih obveznosti v tekočem letu na podlagi statističnih podatkov o dosedanjih škodah, saj praksa kaže, da zaradi nezadostnih proračunskih sredstev upravičenci do sredstev za odpravo posledic nesreče oziroma škode v kmetijstvu čakajo več let, da prejmejo ta sredstva. Ob tem komisiji tudi opozarjata na predlagan rok sprejetja programa odprave posledic škode (najpozneje v treh mesecih) ter rok za izplačilo sredstev upravičencem (najpozneje v dveh letih po nastanku škode), ki sta nerazumno postavljena.

Komisiji predlagata Vladi Republike Slovenije, da zagotovi oziroma vzpodbudi zavarovalnice, da nosilec kmetijskih gospodarstev omogočijo zavarovanje kmetijskih pridelkov tudi za primer suše. S tem bi razbremenili državni proračun oziroma zmanjšali pritisk po izplačilih državne pomoči za odpravo posledic škode v kmetijstvu ter s tem skrajšali čas pridobivanja sredstev za odpravo posledic škode zaradi nesreče. Komisiji tudi predlagata, da se preuči možnost zvišanja višine subvencioniranja zavarovalnih premij, ko bo možno zavarovati kmetijske pridelke za primer suše ali drugih nesreč (npr. žled, zimska pozeba, itd.), saj bo v nasprotnem primeru finančna obremenitev posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva prevelika.

Komisiji tudi predlagata, da državne komisije za ocenjevanje škode ob naravnih nesrečah v čim večji meri upoštevajo princip ogleda škode na terenu, saj se lahko le na podlagi tega izvedejo realne cenitve, ki so tudi najbližje končnim ocenam, ki jih potrdi Vlada.

Komisiji opozarjata tudi na prvi odstavek 10. člena predlagane novele zakona, s katerim se dopolnjuje sedmi odstavek 25. člena zakona o odpravi posledic naravnih nesreč (višina sredstev, dodeljenih za obnovo stanovanj). Iz uvodne obrazložitve izhaja, da je s predlaganimi spremembami zakona Vladi dana možnost, da na podlagi opredeljenih meril sama določi spodnji prag potrebnih sredstev za odpravo posledic naravnih nesreč na stvareh, pod katerimi se sredstva državnega proračuna ne podelijo, če je to za upravičence do državne pomoči za obnovo stanovanj ugodneje. Po mnenju komisij pa vsebina določbe prvega odstavka 10. člena predlagane novele zakona ne sledi tej obrazložitvi, ker iz določbe ne izhaja, da se uporabi tak način izračuna spodnjega praga, pod katerim se ne more pridobiti državne pomoči, če je to za upravičence bolj ugodno, ampak če se za posamezno naravno nesrečo Vlada tako odloči v programu posledic te nesreče.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Darko Fras.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Uradnem listu Republike Slovenije** - skrajšani postopek, EPA 1577

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 76. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Uradnem listu Republike Slovenije, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Dr. Janez Pogorelec, direktor Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, je pojasnil, da se je lastninska struktura (nastala z lastninskim preoblikovanjem in odkupom deležev) spremenila, tako da je sedaj javno podjetje Uradni list v 100 odstotni lasti Republike Slovenije. Lastniška sprememba terja spremembe določb zakona, ki govorijo o upravljanju podjetja. Poleg tega se predlagajo še nekatere redakcijske spremembe zaradi večje jasnosti določb zakona. Po spremenjeni lastniški strukturi je edini lastnik in družbenik javnega podjetja Republika Slovenija, pristojnosti skupščine podjetja pa izvršuje vlada.

Člani komisije na predlog zakona niso imeli pripomb, zato je komisija predlog zakona **soglasno podprla**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o dopolnitvah zakona o plačilnem prometu** - skrajšani postopek, EPA 1569

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 76. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o dopolnitvah zakona o plačilnem prometu, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Temeljni cilj predlaganih dopolnitev je odprava administrativne ovire, pospešitev in stroškovna razbremenitev predvsem izvršilnih sodnih postopkov, v katerih je nastal zastoj zaradi sedaj veljavne določbe 29. člena Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 110/06) ki za identifikacijo imetnika transakcijskega računa od prosilca zahteva, da se poleg imena in priimka, navede še davčno številko imetnika. Ker sodišča v izvršilnih postopkih, ki so med vsemi sodnimi postopki najštevilčnejši in obremenjeni z največjimi sodnimi zaostanki, podatka o davčni številki dolžnika nimajo, morajo za pridobitev le-tega, preden zahtevajo podatke iz registra transakcijskih računov, opraviti dodatno poizvedbo v drugem registru. Takšna dodatna poizvedba predstavlja zastoj, dodatno delo in obremenitev sodnega osebja oziroma izvršilnih referentov, ki predvsem pri izvršbi na dolžnikova denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet, kot enemu uspešnejših izvršilnih sredstev, ni v korist upnikom, ki želijo čim hitreje poplačilo svojih terjatev.

Člani komisije so podprli prizadevanja predlagatelja, zato je komisija predlog zakona soglasno podprla.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o političnih strankah** - skrajšani postopek, EPA 1599

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 76. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o političnih strankah, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Mag. Zvonko Zinrajh, državni sekretar na Ministrstvu za notranje zadeve, je v zvezi s predlogom zakona pojasnil, da je njegov osnovni cilj uskladitev z določbo 14. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji, ki v drugem odstavku določa, da ne glede na zakon, ki ureja politične stranke, volilne kampanje ni dovoljeno financirati s sredstvi gospodarskih družb, v katere je vložen javni kapital v višini več kot 25% in gospodarskih družb, ki so v njihovi večinski lasti ter razširitev te prepovedi na vse njihove odvisne družbe kakor tudi na vse pravne osebe javnega prava. S predlogom zakona se razširja

možnost overitve ustanovnih izjav ustanoviteljev politične stranke. Zakon prav tako določa pravno podlago za zbiranje in obdelovanje osebnih podatkov o zastopniku stranke, na način kot je že določen v drugih javnih knjigah ter izrečno opredeljuje navedeni namen tudi za vodenje registra političnih strank, kar je tudi v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Član komisije g. Doro Hvalica je izpostavil pomanjkljivost zakona, ki poleg politične stranke ne kaznuje tudi kršitelja-kandidata, ki bi prav tako vedel za nezakonito zbrani denar. Ker se volilni rezultati zaradi tega ne bi spremenili, gre za etični problem, ki ostaja nerešen. Razmišljanju se je pridružil tudi član komisije g. Anton Peršak, ki meni, da bi bila potrebna sprememba javne morale. V Republiki Sloveniji nima neodvisni kandidat brez podpore politične stranke niti teoretično dovolj možnosti, da bi uspel na volitvah. Ljudstvo še vedno meni, da za politika "ni treba biti pošten", zato se tudi njihove kršitve ne sankcionirajo.

Komisija za politični sistem je predlog zakona **podprla**, ob tem pa opozorila, da naj se pri naslednji spremembi poišče rešitve tudi v individualni odgovornosti kandidata poleg odgovornosti same politične stranke.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije** - druga obravnava, EPA 1533

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 76. seji, dne 1. 10. 2007, obravnavala predlog zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (ZSKZDČEU), ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Državni sekretar na Ministrstvu za pravosodje, g. Robert Marolt je pojasnil, da je cilj predloga zakona prenos posebej opredeljenih dokumentov pravnega reda Evropske unije na področju mednarodnega pravnega sodelovanja v kazenskih zadevah med državami članicami v notranji pravni red Republike Slovenije. Predlog določa obseg sodelovanja v kazenskih zadevah med pristojnimi organi Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije. Gre za medsebojno priznavanje in izvrševanje odločb pravosodnih organov o prijemu in predaji oseb, zasegu in odvzemu predmetov, začasnem zavarovanju zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzemu premoženjske koristi. Medsebojno priznavanje in izvrševanje obsega tudi odločbe sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapora, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzemanjem prostosti, in odločbe pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije. Sodelovanje držav članic v kazenskih zadevah obsega tudi odstop in prevzem kazenskega pregona, pravno pomoč v kazenskih zadevah - vključno z ustanovitvijo skupnih preiskovalnih skupin in skupnim izvajanjem preiskovalnih ukrepov ter druge oblike sodelovanja v skladu s pravno ureditvijo v Evropski uniji in v njenih državah

članicah. Temeljne določbe opredeljujejo tudi uporabo tega zakona in drugih predpisov pravnega reda Republike Slovenije in Evropske unije. Tako se določbe predloga zakona ne uporabljajo za vprašanja, ki so drugače urejena v pravnih aktih Evropske unije, ki se neposredno uporabljajo, oziroma v mednarodnih pogodbah med državami članicami Evropske unije. Če določenega vprašanja predlog zakona ne ureja posebej, se smiselno uporabljajo določbe Kazenskega zakonika, Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja, Zakona o kazenskem postopku, Zakona o izvrševanju kazenskih sankcij in Zakona o prekrških.

Na vprašanje člana komisije g. Hvalice je bilo pojasnjeno, da delovanje tajnega delavca države članice v Republiki Sloveniji ne pomeni, tajnega dela tujih policistov, pač pa njihova uporaba v skladu z našim pravnim redom in dovoljenji, pod vodstvom in nadzorom slovenske policije, in z dolžnostjo spoštovanja pravnega reda Republike Slovenije in upoštevanja vseh odredb pristojnih domačih organov. Član komisije g. Ilc je poudaril, da gre za enotno ukrepanje, kar naj bi bila druga stran Evrope brez meja, da le ta ne bi bila tudi kriminal brez meja.

Člani komisije so predlog zakona razumeli kot posledico vključitve naše države v Evropsko unijo in učinkovitega sodelovanja v kazenskih zadevah z državami članicami, zato je komisija predlog zakona soglasno podprla.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o financiranju pokrajin - druga obravnava, EPA 1474

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 73. seji, dne 1. oktobra 2007, obravnavala predlog zakona o financiranju pokrajina, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s pripombami Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora in pripombami občin k predlogu zakona v okviru prve obravnave.

Uvodoma je minister brez resorja, zadolžen za lokalno samoupravo in regionalno politiko, dr. Ivan Žagar, pojasnil, da bo predlagatelj pripravil amandmaje k posameznim rešitvam zaradi uskladitve z mnenjem Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora, hkrati pa potekajo še usklajevanja glede določitve povprečnine za prvi dve leti delovanja pokrajin. Podpira predlog, da se v enačbi za izračun primerne porabe upoštevajo tudi podatki o dolžini pokrajinskih cest, saj stroški njihovega vzdrževanja pomenijo pomemben del pokrajinskih stroškov. Z vidika veljavnega sistema javnega financiranja ni primerno posegati v predlagan sistem financiranja pokrajin, ker vsako morebitno povečanje deleža odstopljenih davkov (npr. dohodnina) zahteva drugačno

prerazporeditev javnofinančnih sredstev med državo in lokalno samoupravo (občinami). Ocenjuje, da nobeden od štirih alternativnih predlogov o oblikovanju območij pokrajin ne zahteva spremembe predlaganega sistema financiranja pokrajin.

Komisija se je seznanila, da bo novi zakon o javnih financah, ki je že v fazi medresorskega usklajevanja, urejal finančno poslovanje pokrajin ter zadolževanje. Predlagatelj bo tudi predlagal amandma k prehodnim določbam, s katerim se bo določil rok, do katerega mora biti sprejet zakon o javnih financah, ki bo urejal tudi finančno poslovanje in zadolževanje pokrajin.

Komisija opozarja na prvi odstavek 22. člena, na podlagi katerega se za posamezno investicijo lahko določi sofinanciranje do 100 % upravičenih stroškov investicije, pri tem pa določba ne navaja "brez davka na dodano vrednost". Zakon o financiranju občin (ZFO-1) v prvem odstavku 24. člena določa, da se lahko za posamezno investicijo določi do 100 % upravičenih stroškov investicije brez davka na dodano vrednost. Komisija in Državni svet sta ob obravnavi predloga zakona o financiranju občin (EPA 1088-IV) predlagala, da bi se davek na dodano vrednost upošteval kot upravičen strošek investicije oziroma sta predlagala prav tako rešitev, kot je sedaj predvidena za pokrajine, vendar je Vlada v svojem stališču do mnenja Državnega sveta z dne 14. 11. 2006 nasprotovala takemu predlogu, ker je v nasprotju z veljavnimi predpisi in zato davka na dodano vrednost ni mogoče šteti za upravičene stroške investicije. Komisiji se postavlja vprašanje, zakaj je predlagatelj v primeru pokrajin uporabil drugačen pristop kot v primeru občin, saj je pri obeh možna le ena rešitev in meni, da bi bila potrebna enotna ureditev oziroma uskladitev rešitev tako na občinskem kot pokrajinskem nivoju.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k predlogu zakona o pokrajinah, EPA 1472

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 73. seji, dne 1. oktobra 2007, obravnavala predlog zakona o pokrajinah, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s pripombami Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora, Združenja občin Slovenije in pripombami občin k predlogu zakona, ki so jih podale v okviru prve obravnave.

Uvodoma je minister brez resorja, zadolžen za lokalno samoupravo in regionalno politiko, dr. Ivan Žagar, predstavil aktivnosti pri sprejemanju pokrajinske zakonodaje. T.i. tehnični zakon, ki je v pripravi, bo podrobno določil, katere naloge in pristojnosti državnih organov in naloge občin postanejo izvirne naloge pokrajine in katere so opredeljene kot

prenesene naloge pokrajin. Tehnični zakon posega oziroma spreminja in dopolnjuje preko 40 področnih zakonov, katere je treba zaradi uvedbe pokrajin, predvsem zaradi drugačne razdelitve pristojnosti, spremeniti. V zaključni fazi je tudi priprava finančnega prenosa (priloga predloga proračuna za leto 2009, ki bo nakazovala rešitve) in prenosa kadrov z državnega na pokrajinski nivo. Pripravljeni so štirje alternativni predlogi zakona o ustanovitvi pokrajin, ki sledijo rešitvam v smeri večjega poenotenja pokrajin glede na število prebivalcev. Predlog zakona o volilnih enotah za prve volitev v pokrajinah ni možno oblikovati pred dokončno odločitvijo o območjih pokrajin.

Komisija je ugotovila, da bo predlagatelj upošteval večino pripomb Zakonodajno - pravne službe, med drugim k drugemu odstavku 14. člena, saj je predlagana določba v neskladju z 143. členom ustave, ki določa, da lahko država prenese z zakonom na pokrajine opravljanje posameznih nalog iz državne pristojnosti.

Z vidika samostojnosti in avtonomnosti pokrajinskega sveta pri urejanju notranje organizacije pokrajinske uprave ter odsotnosti nadzora države nad pokrajino je komisija opozorila na peti odstavek 14. člena, ki določa, da mora pokrajina zagotoviti, da imajo prebivalci enak (v nobenem primeru ne sme biti slabši od sedanjega) oziroma boljši dostop do upravnih storitev kot jih sedaj zagotavlja država. Predstavniki predlagatelja so pojasnili, da 14. člen opredeljuje naloge, katere bo država na pokrajine prenesla v izvrševanje, zato mora biti prebivalcem zagotovljena enaka dostopnost do upravnih storitev in vzpostavljena taka teritorialna mreža upravnih storitev, kot jo zagotavlja država.

Komisija ni podprla predloga Združenja občin Slovenije za dopolnitev 15. člena predloga zakona z opredelitvijo sveta občin kot organa pokrajin ter v tej povezavi spremembo 21. člena predloga zakona, na podlagi katere bi dobil svet občin večjo težo pri ponovnem odločanju. Združenje občin Slovenije je predlagalo, da naj bi se v postopku ponovnega odločanja zahtevala dvotretjinska večina opredeljenih članov pokrajinskega sveta. Čeprav sta komisija in Državni svet v prvi obravnavi predlagala okrepitev vloge sveta občin, ki ga sestavljajo župani občin z območja pokrajin, v smislu določitve zahtevnejše večine pri ponovnem odločanju pokrajinskega sveta o amandmajih sveta občin, komisija po dodatnih pojasnilih predlagatelja in razpravi ni naklonjena takemu predlogu. Svet občin, kot posvetovalni organ, lahko podaja mnenja o zadevah iz pristojnosti pokrajinskega sveta, ki jih predlog zakona taksativno našteva in se nanašajo na izvajanje regionalne politike. Komisija ugotavlja, da bi lahko župani občin z območja pokrajin v primeru, da bi moral pokrajinski svet odločati o že sprejetih rešitvah v postopku ponovnega odločanja z dvotretjinsko večino opredeljenih članov, blokiral sprejemanje odločitev pokrajinskega sveta, ki so pomembne za razvoj pokrajine. Poleg tega Evropska listina lokalne samouprave določa, da pravico do lokalne samouprave uresničujejo sveti oziroma skupščine in izvršilni organi, medtem ko ima svet občin podlago v ustavnih določilih o opravljanju lokalnih zadev širšega pomena in nalog regionalnega pomena, kamor uvrščamo področje regionalnega razvoja in urejanja prostora, ki sta pristojnosti obeh nivojev lokalne samouprave. Osnovni namen sveta občin je opozarjanje na morebitne anomalije odločitev pokrajinskega sveta.

Glede na posvetovalno vlogo sveta občin, ki jo ima v odnosu do pokrajinskega sveta, komisija opozarja na predvideno nezdržljivost opravljanja funkcije župana s članstvom v pokrajinskem svetu, saj so po njenem mnenju argumenti za tako odločitev politične narave in nezadostni oziroma taka nezdržljivost po mnenju komisije ni potrebna. Argumenti še posebej niso zadovoljivi ob dejstvu, da poslanec v skladu z zakonom o poslancih ne sme poklicno opravljati funkcije v organih lokalnih skupnosti, kar pomeni, da je njegova funkcija združljiva z nepoklicnim opravljanjem funkcije župana ali člana predvidenega pokrajinskega sveta. Po mnenju komisije bi bilo treba enovito urediti združljivost opravljanja funkcij tako, da velja enaka ureditev za poslanca in župana v smislu enake obravnave združljivosti nepoklicnega opravljanja funkcije poslanca in župana oziroma nezdržljivosti poklicnega opravljanja funkcije poslanca in župana s funkcijo člana pokrajinskega sveta. V tem primeru bi bilo smotrno določiti združljivost opravljanja funkcije župana s funkcijo člana pokrajinskega sveta, tako kot je to urejeno za poslanca. Prav tako bi morali v tem primeru v prvem odstavku 21. člena predloga zakona spremeniti sestavo sveta občin tako, da bi ga sestavljali predstavniki občin z območja pokrajine, in ob tem določiti zgolj nezdržljivost opravljanja funkcije člana pokrajinskega sveta s funkcijo člana sveta občin. Komisija ob tem poudarja, da je vsako profesionalno opravljanje katerekoli funkcije nezdržljivo z opravljanjem državne, pokrajinske ali občinske funkcije.

Komisija ugotavlja, da predsednika pokrajine izvoli pokrajinski svet izmed svojih članov, ker posredne volitve zagotavljajo bolj uspešno delovanje pokrajinskega sveta, ki je na ta način koalicijsko usklajeno, in lažje opravljanje funkcije predsednika, poleg tega je tak način izvolitve predsednika pokrajine povezano tudi z manj izraženim pokrajinskim centralizmom.

Komisija tudi ugotavlja, da določba tretjega odstavka 63. člena predloga zakona, da Združenje pokrajin Slovenije voli člane delegacije Republike Slovenije v Odboru regij Evropske unije, ne pomeni, da po ustanovitvi pokrajin občine oziroma njihova reprezentativna združenja ne bodo imele pravice predlagati članov slovenske delegacije v Odboru Regij EU. Združenja, tako na občinski kot pokrajinski ravni, bodo v skladu z merili Odbora regij EU predlagala člane delegacije, pristojno ministrstvo pa bo (kot tudi po dosednji praksi) usklajen predlog posredovalo Odboru regij EU. Med združenjem pokrajin in reprezentativnimi združenji občin bo potreben dogovor, država pa ima vlogo koordinatorja in je formalna predlagateljica slovenske delegacije Odboru regij EU.

V zvezi s predlogom, da bi bil predviden predhodni referendum, s katerim se ugotovi volja prebivalcev, tudi za spremembo imena in sedeža pokrajine, komisija ugotavlja, da imajo občine v postopku sprejemanja zakona o ustanovitvi pokrajin možnost dajanja mnenj, ki jih Državni zbor ob sprejemanju zakona upošteva ali pa iz razlogov, ki morajo biti obrazloženi, zavrne.

Komisija poudarja, da predstavlja vsebina 66. člena predloga zakona, ki se nanaša na prenos pristojnosti na pokrajine, eno ključnih vprašanj razumevanja enotirnega oziroma dvotirnega upravnega sistema. Interpretacije razumevanja 66. člena s strani ministra za javno upravo in ministra, pristojnega za lokalno samoupravo in regionalno politiko, so

glede tega vprašanja v javnosti različne in neenotne, zato se postavlja vprašanje, ali predlagane rešitve zagotavljajo postopen prenos nalog z državnega nivoja na pokrajine ter uvedbo enotirnega upravnega sistema. Komisija in Državni svet sta že v okviru prve obravnave podprla enotirni upravni sistem, ki je racionalnejši od dvotirnega upravnega sistema, saj slednji ob hkratnem delovanju pokrajinskih uprav in upravnih okrajev zagotovo pomeni podvajanje administrativnih struktur in s tem povečanje javnofinančnih izdatkov. Enotirni upravni sistem lahko zagotovi racionalizacijo javne uprave in pomeni višjo stopnjo decentralizacije v smislu prenosa nalog z državnih organov na organe lokalne samouprave. Komisija podpira spremembo 66. člena v povezavi s 14. členom, s katero se bo jasno določil postopen prenos nalog na pokrajinski nivo in uvedba enotirnega upravnega sistema.

Posamezni člani komisije so izpostavili, da je treba še pred odločanjem o številu pokrajin opredeliti pogoje za ustanovitev pokrajin, ki jih mora določeno območje izpolnjevati. Ker poleg števila prebivalcev ni določenih nobenih drugih pogojev, se povečujejo pritiski za večje število pokrajin. Predstavniki predlagatelja je pojasnil, da iz odločitev Ustavnega sodišča izhaja, da je edino merilo za ustanovitev občin število prebivalcev, zato tudi pri pokrajinah ne moremo vpeljati dodatnih pogojev. Pri opredelitvi dodatnih kriterijev bi obstajala bojazen morebitne dodatne drobitve pokrajin, kot se je to zgodilo na občinskem nivoju.

Komisija ponovno poudarja, da bi bilo smiselno iskati rešitev v smeri manjšega števila pokrajin, ker je to z ekonomskega vidika in glede na Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (povprečna velikost teritorialne enote na ravni NUTS 3 je opredeljena z najmanj 150.000 prebivalci) boljše rešitev, vendar ugotavlja, da je predlog za 14 pokrajin glede na dosedanja regionalni razvoj in oblikovanjem 12 regionalnih razvojnih programov in območnima razvojnima programoma Spodnje Podravje in SAŠA regije ter vzpostavljeno regionalno mrežo institucij politično najbolj realen predlog.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Mnenje komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj **k predlogu zakona o volitvah v pokrajinah** - druga obravnava, EPA 1473

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 73. seji, dne 1. oktobra 2007, obravnavala predlog zakona o volitvah v pokrajinah, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija se je seznanila s pripombami Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora in pripombami občin k predlogu zakona, ki so bile podane v okviru prve obravnave.

Komisija se je uvodoma seznanila, da bo predlagatelj pripravil amandmaje k posameznim členom predloga zakona zaradi uskladitve z nekaterimi pripombam Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora ter s številnimi pripombami madžarske in italijanske narodne skupnosti. Ugotovila je tudi, da predlagatelj ne podpira kombiniranega volilnega sistema, ker pomeni nepregleden sistem volitev, in prav tako ne neposrednih volitev predsednika pokrajine, ker vidi "koalicijski dogovor", ki je običajno podlaga za izvolitev predsednika pokrajine izmed pokrajinskih svetnikov, kot garant za uspešno delovanje pokrajinskega sveta.

Glede na določbo tretjega odstavka 5. člena, da sodišča v postopku za odvzem poslovne sposobnosti ali podaljšanje roditeljske pravice čez polnoletnost posebej odločijo o odvzemu pasivne in aktivne volilne pravice, se je komisiji postavilo vprašanje, kakšna ureditev velja za že izdane sodbe, ko je bila državljanom odvzeta poslovna sposobnost ali podaljšana roditeljska pravica staršev ali drugih oseb, sodišče pa v takem postopku ni posebej odločalo o odvzemu pravice voliti ali biti voljen. Predstavniki predlagatelja so pojasnili, da predlagane rešitve sledijo odločitvam Ustavnega sodišča, da mora sodišče posebej odločati o odvzemu volilne pravice. To pomeni, da državljan ima oziroma obdrži volilno pravico, kljub odvzemu poslovne sposobnosti ali podaljšanju roditeljske pravice staršev ali drugih oseb čez njegovo polnoletnost, če v sodbi (izdani pred uveljavitvijo tega zakona) ni izrecno odločeno o odvzemu pravice voliti in biti voljen.

Komisija je v zvezi s pripombo Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora k 11. členu o odsotnosti navedbe istoimenske liste kandidatov in območja za upoštevanje volilnega praga, na podlagi dodatnih pojasnil predstavnikov predlagatelja, ugotovila, da je s subsidiarno uporabo zakona o lokalnih volitvah in zakona o volitvah v državni zbor jasno določen pojem volilnega praga in istoimenske liste kandidatov.

V povezavi z določili o oblikovanju volilnih enot se je komisija seznanila z opozorili Združenja občin Slovenije, da bi lahko princip volitev enega člana pokrajinskega sveta na približno enako število prebivalcev ob upoštevanju določbe, da se v volilni enoti voli najmanj pet članov pokrajinskega sveta, vodil k prevladi mestnih in regijskih središč v pokrajini. Komisija je menila, da se bodo, v skladu s proporcionalnim volilnim sistemom, liste kandidatov za člane pokrajinskega sveta in koalicije oblikovale bolj po principu političnih strank in neodvisnih list in ne toliko po teritorialnem principu. Posredne volitve predsednika pokrajinskega sveta lahko omogočijo izvolitev tudi kandidatom z območij z manjšim številom prebivalcev.

Komisija podpira načrtovano izvedbo prvih volitev v pokrajinske svete in volitve v državni zbor na isti dan iz razloga racionalizacije stroškov, vendar opozarja na tehnično zelo zahteven projekt istočasnih državnozbornih in pokrajinskih volitev.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

PLINSKI TERMINALI V TRŽAŠKEM ZALIVU: DA ALI NE?

Sklepi državnega sveta **ob obravnavi zaključkov posveta** z naslovom *Plinski terminali v Tržaškem zalivu: da ali ne?*

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19. 9. 2007, na podlagi prvega odstavka 85.a člena ter prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) ter na podlagi posveta z naslovom ***Plinski terminali v Tržaškem zalivu: da ali ne?***, sprejel naslednje

S K L E P E :

Državni svet Republike Slovenije je 10. julija 2007 organiziral posvet na temo plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju. S posvetom naj bi predstavili vlogo plinskih terminalov v oskrbi Slovenije z energijo, okoljske in prometne vplive terminalov, dejavnosti Vlade Republik Slovenije glede terminalov v sosednji Italiji in njen odnos do morebitne gradnje terminala na območju Luke Koper.

Državni svet ugotavlja, da je Vlada Republike Slovenije januarja 2007 zavzela stališče do problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju. Stališče je Vlada Republike Slovenije posredovala Vladi Italijanske republike in Evropski komisiji. Iz njega je razvidno, da imata projekta plinskih terminalov v Tržaškem zalivu bistven, uničujoč in škodljiv čezmejni vpliv. Oba predvidena projekta sta zaradi tega za Republiko Slovenijo nesprijemljiva.

Državni svet tudi ugotavlja, da je Vlada Republike Slovenije junija 2007 sprejela peto poročilo o delu medresorske delovne skupine za oblikovanje stališč Republike Slovenije do problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju. Iz poročila je razvidno, da Vlada Republike Slovenije nadaljuje z aktivnostmi v zvezi z načrtovano gradnjo terminalov za utekočinjen zemeljski plin v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju. Vlada Republike Slovenije v postopku čezmejne presoje sodeluje na način, ki bo preprečil nastanek negativnih in škodljivih vplivov za Republiko Slovenijo.

Lokalna politika in lokalno prebivalstvo, ki je s svojimi aktivnostmi v okviru civilnih iniciativ spodbudilo državne organe, da so se odzvali na načrtovano gradnjo plinskih terminalov, odločno nasprotujeta umestitvi plinskih terminalov kjerkoli na območju Tržaškega zaliva ali njegove obale. Odklanjanje argumentirata z visoko stopnjo onesnaženosti plitvega Tržaškega zaliva, z visoko prometno obremenjenostjo in z gosto naseljenostjo obal Tržaškega zaliva, s poslabšanjem varnostnega stanja (nesreče, terorizem) ter z negativnimi vplivi na razvoj tradicionalnih dejavnosti (ribištvo, turizem).

Državni svet poudarja, da gradnja terminala, plovba tankerjev po morju in nujna militarizacija zaliva zaradi zagotavljanja varnosti predstavlja grob poseg v ta prostor s hudimi kratkoročnimi in dolgoročnimi ekološkimi, zdravstvenimi, družbenimi, varnostnimi in ekonomskimi posledicami, kar je v svojih študijah potrdila tudi stroka.

Državni svet opozarja, da morajo vsa nadaljnja vlaganja na področju Tržaškega zaliva zmanjšati njegovo okoljsko obremenjenost in upoštevati kumulativne in ne parcialne učinke na okolje, pri čemer so vlaganja brez soglasja lokalne politike in prebivalstva vnaprej obsojena na neuspeh.

Državni svet ne podpira umestitve plinskega terminala na območju Luke Koper in pričakuje, da se bo do tega projekta čim prej opredelila tudi Vlada Republike Slovenije.

Državni svet pozitivno ocenjuje sprejetje Memoranduma o sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Vlado Italijanske republike na področju energetskih, okoljskih, prometnih in drugih gospodarskih vprašanj na območju severnega Jadrana.

Državni svet daje pobudo za oblikovanje skupne energetske politike na območju severnega Jadrana. Za racionalno in kvalitetno zagotavljanje preskrbe s plinom je treba k sodelovanju povabiti tudi Republiko Hrvaško, ki je skupaj s Slovenijo in Italijo odgovorna za ta prostor.

Državni svet pričakuje, da bo Vlada Republike Slovenije v skladu z Aarhuško konvencijo sproti obveščala prebivalce Mestne občine Koper in širšo javnost o vseh svojih aktivnostih ter odzivih italijanske strani glede načrtovane gradnje plinskih terminalov v Tržaškem zalivu.

Preskrba z naftnimi derivati, plini in drugimi neobnovljivimi energenti je zagotovljena le še za nekaj desetletij, kljub temu pa je Slovenija še vedno energetske zelo potratna država in sodi v sam vrh evropskih držav zaradi visoke porabe energije na enoto bruto proizvoda. Republika Slovenija mora zato čim prej pristopiti k oblikovanju energetske politike in strategij, ki bodo omogočile usklajen sonaraven razvoj in spodbujale rabo obnovljivih virov energije ter vsebovale ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti in manjšo porabo energije.

Državni svet opozarja tudi na sprejeto Deklaracijo o usmeritvah za delovanje Republike Slovenije v institucijah EU v obdobju januar 2007 - junij 2008, iz katere izhaja, da se bo Slovenija zavzemala, da bo v času njenega predsedovanja visoko na dnevnem redu EU tudi zanesljiva, trajnostna in konkurenčna oskrba z energijo, kar je cilj skupne evropske energetske politike.

Državni svet podpira aktivnosti Vlade Republike Slovenije in Ministrstva za okolje in prostor, ki si v okviru mešane slovensko-italijansko-hrvaške komisije za varstvo voda Jadranskega morja in obalnih območij pred onesnaženjem prizadeva za določitev celotnega območja severnega Jadrana za ekološko občutljivo ter zaščiteno območje.

RAZLIČNI NAMENI RABE STANOVANJ

Sklepi državnega sveta **ob obravnavi zaključkov posveta** z naslovom *Različni nameni rabe stanovanj*

Državni svet Republike Slovenije je na 57. seji, dne 19.9.2007, na podlagi prvega odstavka 85.a člena ter prvega in drugega odstavka 86. člena poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) ter na podlagi posveta z naslovom *Različni nameni rabe stanovanj*, sprejel naslednje

SKLEPE :

Državni svet Republike Slovenije je 31. maja 2007 organiziral posvet na temo Različni nameni rabe stanovanj.

Posvet je bil organiziran z namenom, da se pridobijo izhodišča za razreševanje tistih področij, ki dopuščajo rabo stanovanj tudi za opravljanje mirne pridobitne in nepridobitne dejavnosti, ter dobi odgovor na vprašanje, ali je primerno, da se stanovanje uporablja tudi v druge, nestanovanjske namene.

Ustava Republike Slovenije določa, da država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje, kar pomeni, da država zagotavlja vsakemu državljanu enake možnosti pridobivanja primerne stanovanja za potrebe bivanja. Pri tem ustava poudarja, da je lastnina (stanovanja) gospodarska, socialna in ekološka funkcija.

Stanovanjski zakon v 4. členu določa, da je stanovanje namenjeno trajnemu bivanju, izjemoma se lahko del stanovanja uporablja tudi za opravljanje dovoljene dejavnosti, kar opredeljuje 14. člen navedenega zakona. Stanovanje je opredeljeno kot prostor, kjer si družina ustvari dom, in je primarno namenjeno zadovoljevanju osnovne človekove potrebe, to je trajnemu bivanju, ne glede na to, ali gre za lastna ali najemna (neprofitna, tržna, službena in namenska) stanovanja.

Državni svet ugotavlja, da iz določbe 14. člena stanovanjskega zakona izhaja, da etažni lastnik, z njegovim soglasjem pa tudi najemnik, lahko le izjemoma in pod določenimi pogoji v delu stanovanja opravlja dovoljeno dejavnost, če izpolnjuje predpisane pogoje za opravljanje te dejavnosti. Etažni lastnik mora najprej pridobiti soglasje etažnih lastnikov, katerih solastniški delež predstavlja skupaj več kot 50% etažne lastnine v večstanovanjski stavbi, nato pa pridobiti dovoljenje za opravljanje dovoljene dejavnosti v delu stanovanja s strani upravnega organa oziroma pristojnega organa mestne občine, če gre za območje mestne občine. Zakon izrecno določa, da je dejavnost ne sme motiti stanovalcev pri mirni uporabi stanovanja in povzročiti prekomerne obremenitve skupnih delov večstanovanjske stavbe. Pri tem je presoja, ali gre za dovoljeno dejavnost, prepuščena upravnemu organu oziroma občini, ki lahko z odlokom opredeli dovoljene dejavnosti, ki se lahko opravljajo v delu stanovanja.

Državni svet nadalje ugotavlja, da je zakonodajalec sprejel tako rešitev z namenom, da si tisti, ki sam uporablja stanovanje, lahko s samozaposlitvijo v delu svojega stanovanja ustvari pogoje za opravljanje dovoljene dejavnosti, ki ne sme motiti ostalih lastnikov v mirni rabi stanovanja in povzročati nesorazmernih stroškov. Bistveno je, da z opravljanjem dovoljene dejavnosti lastnik stanovanja ali njegov najemnik ne ogrozi primarne bivanjske funkcije stanovanja, kar pomeni, da stanovanje še zmeraj ohranja stanovanjsko funkcijo.

Državni svet poudarja, da je za razumevanje vsebin stanovanjskega zakona, ki se nanašajo na rabo stanovanj v večstanovanjskih stavbah, treba razjasniti, kaj je bivanje v smislu stanovanjske rabe prostora in kaj je bivanje v smislu poslovne dejavnosti. 14. člen stanovanjskega zakona se nanaša na etažnega lastnika, ki v stanovanju trajno biva, hkrati pa v delu stanovanja opravlja dovoljeno dejavnost. Poleg tega mora s tem soglašati večina etažnih lastnikov, z opravljanjem te dejavnosti pa etažni lastnik ne sme motiti ostalih stanovalcev pri mirni rabi stanovanj in povzročati prekomernih stroškov obratovanja in vzdrževanja skupnih delov večstanovanjske stavbe. Občina lahko z odlokom opredeli dovoljene dejavnosti, ki se smejo opravljati v delu stanovanja. To pomeni, da lahko lastnik v delu stanovanja opravlja dejavnost sobodajalstva, če izpolnjuje navedene pogoje, torej v njem tudi trajno biva.

V kolikor lastnik opravlja v stanovanju dejavnost, ki mu ne omogoča trajnega bivanja, ne moremo več govoriti o bivanju v smislu stanovanjske rabe oziroma opravljanju dovoljene dejavnosti v skladu s 14. členom stanovanjskega zakona, ampak o opravljanju poslovne dejavnosti. V tem primeru mora lastnik stanovanja na podlagi prostorskega akta, če dopušča opravljanje poslovnih dejavnosti na tem območju, in zakona o graditvi objektov spremeniti namembnost iz stanovanjskega prostora v poslovni prostor, za kar potrebuje soglasje vseh etažnih lastnikov, razen če področni zakon, ki ureja pogoje za opravljanje dejavnosti, ne določa drugače (npr. zakon o gostinstvu za primer opravljanja sobodajalstva). Po mnenju Državnega sveta je taka rešitev primerna, saj je temeljni namen stanovanj njihova raba v stanovanjske namene, predvsem pa stanovanjski zakon ne more urejati drugih področij, npr. sobodajalstva. Ob tem Državni svet tudi opozarja, da lastnik z oddajanjem stanovanja v najem ne opravlja dejavnosti, medtem ko gre pri sobodajalstvu za dejavnost, za katero opravljanje mora etažni lastnik izpolnjevati predpisane pogoje.

Državni svet podpira namero vlade, da s spremembo stanovanjskega zakona odpravi izdajanje dovoljenja za opravljanje dovoljene dejavnosti s strani upravnih enot oziroma občin, če gre za območje mestne občine, saj so stanovalci oziroma etažni lastniki tisti, ki morajo postaviti pogoje, pod katerimi se dovoljena dejavnost, ki jo dopušča tudi prostorski akt, lahko opravlja v delu stanovanja v večstanovanjski stavbi.

Pri rabi stanovanj in drugih posameznih delih v večstanovanjskem objektu je zelo pomembna pogodba o medsebojnih razmerjih, ki jo morajo etažni lastniki stanovanj v večstanovanjskih stavbah oziroma lastniki posameznih delov obvezno skleniti in s katero uredijo medsebojna razmerja o vprašanih, ki so opredeljena v stvarnopravnem zakoniku, ki ureja temeljna načela stvarnega prava. Državni svet ugotavlja, da praksa

kaže, da v večini primerov etažni lastniki stanovanj v večstanovanjskih stavbah ne sklepajo pogodb o medsebojnih razmerjih oziroma so nepopolne, namenjene predvsem obračunu skupnih stroškov. Če v pogodbi o medsebojnih razmerjih eksplicitno ni določbe o soglasju vseh etažnih lastnikov za spreminjanje rabe stanovanj v druge namene oziroma večine etažnih lastnikov za opravljanje dovoljene dejavnosti v delu stanovanja, to pomeni, da mora vsakokratni lastnik stanovanja, ki bi želel spremeniti namembnost stanovanjskega prostora oziroma opravljati dovoljeno dejavnost v delu stanovanja, pridobiti soglasja vseh ostalih oziroma večine etažnih lastnikov.

Lokalna skupnost, ki upravlja s prostorom in načrtuje prostorske ureditve lokalnega pomena, bi se morala vprašanju izbora lokacije za posamezno dejavnost bolj posvetiti in na podlagi razvojnih potreb redifinirati območja, na katerih je možno opravljati dejavnosti v okviru veljavne zakonodaje. Ob tem Državni svet opozarja, da v Ljubljani in drugih večjih središčih primanjkuje stanovanj in da je njihova dostopnost, še posebej za mlade družine, otežena, medtem ko marsikje ostajajo poslovni prostori prazni. Zato je po mnenju Državnega sveta zaščita stanovanjskega fonda oziroma ohranitev stanovanjske funkcije stanovanj pomembna, tudi z vidika kakovosti življenja v mestu in njegove urejenosti, v skladu z ustavo in stanovanjsko zakonodajo pa mora imeti trajno bivanje prednost pred opravljanjem poslovnih dejavnosti v stanovanjih.